

สจล. หล่อหลอมชีวิต หนูน้อยลูกกรรมกร

มุมหนึ่งของสังคม เด็กน้อยคือความสดใสไร้เดียงสา คือความบริสุทธิ์ อ่อนโยน แต่อีก ๗ มุมหนึ่งของสังคม เด็กน้อยคือแรงงานชั้นดีราคาถูก ก็คือที่ระบอบอาณานิคมใครของลูกใจทมิฬ !

...เพราะความไม่เท่าเทียมกันของสังคม ที่เหล่า นักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง หรือที่รู้จักกันในนาม สจล. มองเห็นและทราบดีไม่ได้ ทำให้ ศูนย์เด็กก่อสร้าง สจล. ถือกำเนิดขึ้น

"นิสิตา" ได้รับรู้เรื่องราวดีๆ จากน้องๆ ในพระจอมเกล้าฯ ลาดกระบัง ว่ามีนักศึกษาของสจล. จัดตั้งศูนย์สอนหนังสือลูกคนงานก่อสร้างขึ้นในสถาบัน ซึ่งอยู่ในดินนิคมอุตสาหกรรมที่มีการก่อสร้างสิ่งต่างๆ ผุดขึ้นมาราวกับดอกเห็ด

แวบแรกที่เรื่องผ่านเข้ามา "นิสิตา" แอบทึ่งในความคิดของนักศึกษา ที่ออกมาโอบอุ้มส่วนหนึ่งของสังคมที่ด้อยโอกาสในสังคม

ยิ่งได้พูดคุยถึงความเป็นมาและงานของศูนย์เด็กก่อสร้างที่เหล่านักศึกษาได้พยายามฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ ทำให้ยังมีสติใจกล้า กับบ้านเมืองที่เรามี "อนาคตของชาติ" ที่มีความคิดและความรับผิดชอบ ยุทธนา ต้นดีวิวัฒน์ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ และ จิตติมา ศรีสุภณี นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ ในฐานะผู้รับผิดชอบโครงการ บอกเราว่า โครงการนี้

มีชื่อเต็มๆว่า "โครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชนก่อสร้าง" มีอาจารย์ ๖ รายใจ สันนาวาณิชย์ เป็นที่ปรึกษา

เราได้รับการบอกเล่าจากหนุ่มสาวที่คุมโครงการว่า ประสิทธิภาพเป็นมาหาหน้าเกล้าขบวไม่ผิดนัดขบว น้เกล้า รังขอตัดตอนขบวส้นขบว กลุ่มนักศึกษาขบวอาสาพัฒนาจัดจ้โครงการ ศูนย์หนังสือลูกคนงานก่อสร้างขึ้นเมื่อต้นปี 2536 โดยใช้วงจ้งจากกาขบว แต่พอปลายปีเรื่องเศร้าก็เกิดขึ้น เมื่อ "น้องหม่อง" ลูกคนงานก่อสร้าง หนึ่งในจำนวนลูกศิษย์ของเหล่านักศึกษาอาสาฯ เกิดอุบัติเหตุเส็ดคกขบวจากตึก เพราะตึกขบวมีไปทงานในสถานที่ก่อสร้าง "ครูจำเป็น" เหล่านี้เกิดความรู้สึกขบวว่า จะต้องทำอะไรสักอย่าง...

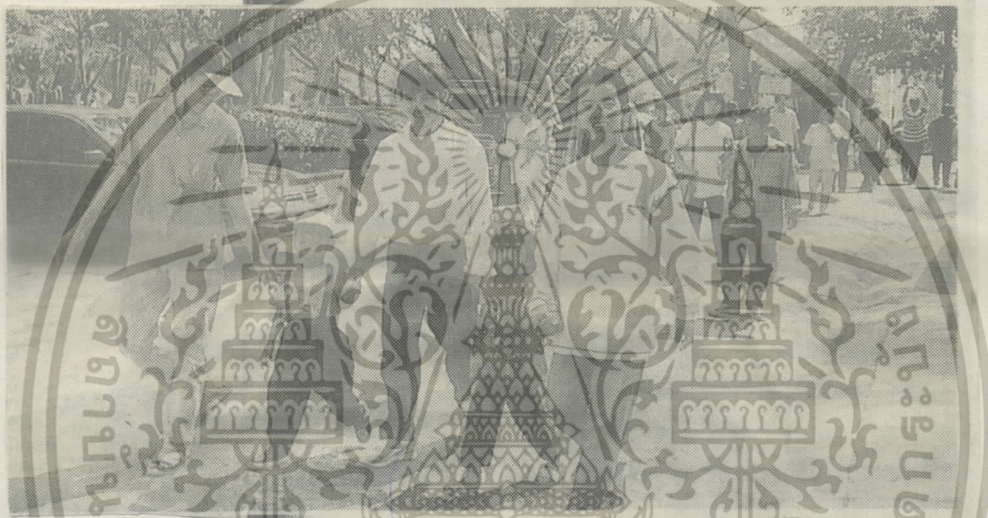
หลังจากที่รวมกลุ่มหารือก็ยกโขยงกันไปเสนอ นโยบายต่อรองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา เกี่ยวกับจุดยืนของสถาบัน ในการรับผิดชอบต่อชีวิตเด็ก ลูกคนงานก่อสร้างในไซต์ที่อยู่ในรั้วสถาบัน "ศูนย์เด็กก่อสร้าง" จึงได้ถือกำเนิดขึ้นอย่างไม่เป็นทางการ ภายใต้ความร่วมมือในการสนับสนุนค่าใช้จ่ายจากบริษัทก่อสร้าง เป็นที่น่าเสียดายที่โครงการดีๆ ของศูนย์เด็กก่อสร้างต้องหยุดชะงัก เมื่อเวลาผ่านไปเพียง 5

นิสิตา. สจล.หล่อหลอมชีวิตหนูน้อยลูกกรรมกร. ไทยรัฐ. 17 มีนาคม 2539, หน้า 10.

เดือน เพราะขาดปัจจัยสำคัญ คือ เงินสนับสนุน

โชคดีของเด็กๆเหล่านี้ที่นักศึกษาไม่ยอมย่อท้อต่ออุปสรรค แต่ยังคงเดินหน้าผลักดันโครงการนี้ต่อไป จนในที่สุดบริษัทรับเหมาก่อสร้างรายใหม่ในสถาบัน ได้อินยอมให้การสนับสนุนจนศูนย์เด็กก่อสร้างพื้นซีพขึ้นสรรค์สร้างความสำเร็จอีกครั้ง

“นิติตา” ได้รับการบอกเล่าจากบรรดา “ครูอาสาฯ” และ “พี่เลี้ยงเด็ก” ด้วยความภาคภูมิใจว่า มีเด็กมาสมัครเป็นลูกศิษย์เกือบ 100 คน กิจกรรมประจำวันของเด็กที่จะเริ่มต้นขึ้นเมื่อเวลาประมาณ 8 โมง เข้าแถวเคารพธงชาติและสวดมนต์ให้วัพระแล้ว เด็กก็จะเข้าห้องเรียนซักชื่อและคิมนมเพื่อสุขภาพ ตามกฎที่ว่ากองทัพเดินด้วยท้อง หลังจากนั้นก็จะเริ่มลงมือสอนเพื่อเสริมสร้างทักษะให้แก่เด็ก และ

ออกไปยึดเส้นยึดสายผ่อนคลายอิริยาบถด้วยการถ่มกิจกรรมร่วมกัน ก่อนที่จะกินข้าวเที่ยงจนอัมแปล้ เมื่อหนังท้องตึง หนังตาหย่อนก็จะให้เด็กอาบน้ำซักนอน ยามบ่ายก็คืบหน้าล้างหน้าล้างตากินขนมรื่องท้องก่อนกลับบ้าน

คุณสาวเด็กๆทุกคนมีสวนสนุกสิ่งที่ได้รับจากสิ่งทีนักศึกษาหยิบยื่นให้ แต่เป็นที่น่าเสียดายที่ศูนย์เด็กก่อสร้างเหลือเวลาอีกเพียง 1 ปี ก็ต้องหมดเงินจนไขสัญญาไปคอมพิวเตอร์

สิ่งที่พวกเค้าหวังก็คือ สวัสดิภาพ ความปลอดภัยและคุณค่าในชีวิตของมนุษย์ผู้ด้อยโอกาสเหล่านั้น จะเป็นอย่างไรหากขาดพวกเค้า

“นิติตา” ก็ได้แต่ตั้งความหวังไว้ว่า เมื่อเวลาของรุ่นนี้หมดไปรุ่นหลังคงช่วยต่อเวลาเพื่อสานความตั้งใจดีๆที่จะช่วยสังคมนี้ต่อไป

ก่อนจากมา “นิติตา” ได้ฟังความคิดดีๆจากน้องๆของศูนย์เด็กก่อสร้างที่ฝากมาด้วยว่า “เราเชื่อว่าไม่มีทรัพยากรใดในโลก ที่จะมีคุณค่ามากกว่าชีวิตและจิตใจของมนุษย์ โดยเฉพาะมนุษย์ตัวน้อยเหล่านี้ที่จะเติบโตเป็นกำลังอันสำคัญของชาติ”

ฟังแล้วอยากรู้ว่า . ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในบ้านเมือง จะรู้สึกอย่างไรบ้างมั๊ยเนี่ย !!!

นิติตา / รายงาน

10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้